

צ'יטה - זיכרונות

הכרתי, הוקרתי, הצרכתי ואהבתי את צ'יטה במשך כ 60 שנה.

מצרכה ראשונה

באמצע שנות הארבעים, בהיותי ילד מתבגר, חיפשתי ריגושים ולא אהבתי, בלשון המצטה, את בית הספר. מישהו הציע לי, תברח מבית הספר ובוא לירקון. כך עשיתי והצאתי ל"צריף" של צופי ים. שם הייתה התחנה הראשונה בה פגשתי את צ'יטה והשפיעה על מהלך חיי. בהיותו כשלוש שנים מובחר ממני וכבר מדריך, הייתה לו השפעה רבה מאוד על המשך חיי. למדתי מה לה ים, סירה, משוט, מפרש, והתחלתי להפליג בלוויתניות. ולהו. נדבקתי בחיידק האהבה לי. דרכנו נפרדו, הוא ליט האמיתי ואני כמובן ללימודים בבית הספר הימי בחיפה (לימים בית הספר לקציני ים, עכו). בסיוט הלימודים "עליתי ליט". שרתתי שנתיים ובהפלגה האחרונה שימשתי כמ"מ קצין שלישי. באותם ימים היה נהוג כי מי שמרת שנתיים בצי הסוחר קיבל פטור משרות חובה בצה"ל. קיבלתי פנקס מילואים ובו

חותמת שחורה עלולה בה נאמר: לא שרת שרות סדיר.

בהיותי בן לבית יהודי לאומני ציוני לא השלמתי עם זה, דרשתי להתקיים בהתנדבות ולמלא את חובתי. התקיימתי וכמובן נשלחתי לחיל היט.

מצרכה שנייה

באמצע שנות החמישים, לקראת קליטת המשחתות נשלחתי לאנגליה ללמוד בצי הבריטי נושא הטורפדו ונושא טילוי צוללות. (המקצוע נקרא טני' , טורפדו ונדד צוללות) במאר כחצי שנה מרתקת אצל הבריטים הונחיתי לנסוע לפורטסמות ולהתייזב באחי אילת. בעלותי על הכסף לאונייה, בהתנדבות רבה, מי צומד על הסיכון אם לא צ'יטה, כסאן מפקד

האניה. קיבל אותי בחיוך רחב, לחץ את ידי והורה לי להתמקט בתא רבי הסמלים ולבוא אליו לשיחה. צעיתי כדבריו ואז הסביר לי זייטה כי מאחר ובמחלקת טניץ יש עוד שני רבי סמלים, הוא מחריט אותי לצורך טיפול ותחלוקת שתי סירות ההצלחה אשר היו במצב גרוע, עם אין ספור שכבות צבע ואבזרים מולנחים, כך נוצל הניסיון שלי מצופי ים, וביאתי מספר שבועות הפלגה בשיפוץ והבאת הסירות למצב תקין (אחרי אחסון של כ 10 שנים)

מצרכי שליט

תוק כדי הפלגות הניסיון, עם פיקוח בריטי, הוחלט על ביצוע ירי תרואל של טורפדו. מחיר טורפדו אימוני, במחירי של 1955 היה 8000 לירות שטרלינג, סכום צתק. בעקבות כך הנהיאו הבריטים במשך שנים רבות ירי אימוני ללא חני"מ אלא מילוי מיט ומרדף אחרי הירי לתפיסת ושליוית הטורפדו לשימוש חוזר. סופר לנו כי יש התערבות קבועה לקביעת זמן המינימום של שליית הטורפדו. (השיא הבריטי, כמדומני, באותה תקופה היה כ 30 דקות מרע הירי עד שהטורפדו הוכנס חזרה לצינור השיטור על הסיפון.) בהיותי רסיף טניץ ואחראי גם לטורפדו וגם לסירות, אשר שימשו לשליה, נקראתי לפגישת תאום אצל מפקד האוניה מכהן ליל, עם סגנו זייטה וקצין טניץ חייט אברנאף ליל. זייטה הביע כי עם הניסיון הימי המשותף של כולנו, אנו יכולים לשבור את השיא הבריטי הניסיון הראשון. הבריטים כמובן לאכלאו עלינו והציגו התערבות על ארעל ויסקי שלא נתקרה אפילו לזמן שלהם. למותר לציין כי זכינו.

מצרכי רביצית (עצובה)

כאשר התרעם עלינו האסון הנורא, טיבוע המשחתת אילת, נבחרתי כמנהל ויושב ראש הצמותה להנצחת חילי המשחתת אילת ולאחר מכן צמותת ידידי חיל היט. מפקדי החיל לדורותיהם סייצו, מי יותר ומי פחות לפעילותינו השונות. כאשר מונה זייטה למפקד החיל, חלה נסיגה בסיוע. זייטה גרס כי כול המשאבים זריכים להיות מושקעים בקידום החיל וחילי חייט ולא להתעסק במתיים. לה היה מצב בלתי נסבל. אלרחים

מתנדבים צוסקים בהנצחת חיילים שנהרגו, תורמים מלאות לתלמידי בתי
ספר ימיים, הענקת סירות לאזודות ימיות מקיימים תחרויות שחיה וצוד,
וחילי היט צומד מהצד. נפאנו לשיחת ברור אצל ראש אכ"א דאל צייצ
שלמה להט. הצאנו טיצונינו וכנראה כי אני הייתי משכנע יותר. חילי היט
נתבקש לסייע לצמותה בהשתתפות בתחרויות, הצבת משמרי דאלנים וצוד.

כאשר צמדנו לחנוק את האנדרטא באשדוד, הצלחנו הצורה די תקדימית
לפקד אישור השתתפות של ראש הממשלה, שר הביטחון הרמטכ"ל אק לרוצ
המלל נאמר לנו כי מפקד חילי היט לא בארץ. ממש סוף הצולמ. הרי לא
יתכן כי נשעצ את צמרת המדינה עם שינוי המוצד, ומצד שני חנוכת
אנדרטא לזכר חילי היט ומפקד החייל לא יהיה נוכח? צייטה הונחה
לפקצר שהותו ולחזור למוצד הטכס. זמן רב הוא כעס עלי עלי כי זרמתי
לו לפקצר שהותו בארה"ב.

זכרו יקר הלבי

אבניאל לטר